

arbejdstagere, der opfylder efterlønskravene, faktisk at modtage efterløn.

Lovforslaget betyder, at en EØS-borger, der har arbejdet i Danmark, har betalt sine kontingenter og opfylder alle betingelser for at gå på efterløn som 60-årig, kan tage sin efterløn med tilbage til sit hjemland. Det er kun ret og rimeligt, at man kan få efterløn, hvis man har knoklet på det danske arbejdsmarked i mange år. Det har været fremført, at sådanne initiativer, som vi står med her, skulle være en trussel mod dansk velfærd. Socialdemokratiet er ikke enig i den betragtning.

Det har allerede gennem længere tid været sådan, at man som EU-borger kan bo i Danmark i perioder for derefter at tage retten til sin folkepension i et omfang svarende til perioden med tilbage til hjemlandet. Og man kunne stille sig selv det spørgsmål: Har det medført folkevandringer af mennesker på jagt efter dansk velfærd? Nej, naturligvis har det ikke det, og det vil selvfølgelig heller ikke betyde, at stimer af arbejdstagere vil søge mod Danmark, bare fordi de om 25 år kan tage efterlønnen med sig hjem. Vi skal altså med andre ord ikke være så bange for vores velfærds fremtid, at vi laver barrierer for arbejdskraftens frie bevægelighed.

Socialdemokratiet ser ingen fare i at ændre kravet om bopæl i Danmark til et krav om bopæl i et EØS-land, så længe man på overgangstidspunktet arbejder i Danmark, er medlem af en dansk a-kasse og har betalt efterlønskontingent i mindst 25 år af de seneste 30 år.

Det er imidlertid ikke ensbetydende med, at der ikke er nogle aspekter af lovforslaget, som kan være problematiske. Socialdemokratiet mener særlig, at det er vigtigt at være opmærksom på, at a-kasserne ikke kan have det kontrolansvar over for efterlønsmodtageren, der bor uden for landets grænser, som de har over for efterlønsmodtagere, der er bosat i Danmark. Derfor skal efterlønsmodtagere i udlandet selv fremlægge dokumentation for, at de er berettigede til ydelsen. Men som sagt støtter Socialdemokratiet forslaget.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg havde jo håbet, at hr. Ole Vagn Christensen kunne have styret sin eurobegejstring og have undladt at forsøge på at bortforklare det problem, vi står over for, nemlig at EU dag for dag, år for år, tiltager sig større og større beføjelser over for dansk social- og arbejdsmarkedslov-

givning, og at det her jo er resultat af et EU-diktat.

Så kan man diskutere, om den her forholdsvis begrænsede lovændring er god eller dårlig, og om vi ville have gennemført den her i Danmark eller ej, men jeg synes, at det er beklageligt, at hr. Ole Vagn Christensen nu står her og påstår, at EU ikke truer dansk velfærd, når vi jo alle sammen godt ved, hvad der ligger for enden af den glidebane, som vi er på vej nedad, nemlig en social harmonisering og et indgreb i Danmarks selvstændige ret til at fastlægge sit eget sociale arbejdsmarked. Det er jo det, det handler om.

Så blot en opfordring til, at man i hvert fald forsøger på sagligt at holde sin eurobegejstring, hvis man har den, som hr. Ole Vagn Christensen åbenbart har, ude af den her debat.

(Kort bemærkning).

Ole Vagn Christensen (S):

Hr. Keld Albrechtsen kan jo ikke lade være med at bruge enhver lejlighed til sin agitation imod euroen. Jeg mener ikke, at jeg ét eneste sted nævnte euroen, og derfor vil jeg selvfølgelig heller ikke gå ind i en debat herom.

Men jeg vil meget gerne slå fast, at det, at vi er medlem af en verden, som masser af lande også har tilsluttet sig, nemlig gennem EØS-aftalen, vel også betyder, at vi har lidt ansvar over for det, vi er medlem af. Om vi så er medlem, som Danmark er, eller vi ikke er medlem, som Norge er, så er vi vel i den situation, at vi ikke kan gå rundt og tro, at vi kan narre hinanden sådan, at de rettigheder, som nogle borgere har, i det her tilfælde dem, der bor i Danmark og arbejder i Danmark, ikke skulle gælde dem, der bor på den anden side af grænsen, men som også arbejder i Danmark, og som betaler deres kontingent.

Man kan vel ikke ligesom stå her og sige, at sådan kan verden se ud. Der er vel noget, der forpligter ved et samarbejde.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Det er jo rene ord for pengene fra hr. Ole Vagn Christensen, for det betyder jo i virkeligheden, at Socialdemokratiet hermed siger, at det, som vi må acceptere, er det, som hedder unionsborgerskabet. Det er altså, at rettighederne og pligterne ikke følger det nationale statsborgerskab, men følger unionsborgerskabet med tilknyttede lande, som har en tilsvarende aftale.